

[Flemming Hansen]

teknik, var der ca. 10.000 ansatte i pengeinstitutterne. I dag er der ansat 32.000 i pengeinstitutterne, simpelt hen fordi man har taget så mange nye opgaver op og fundet eller skabt så mange behov, at der har været brug for en tredobling af medarbejderstaben.

Specielt de mindre og mellemstore virksomheder kan udvide og ekspandere. De har alle mulighederne gennem anvendelse af den nye teknologi for at udvikle de enorme skjulte reserver, som disse virksomheder har. Jeg tror, at de markeder, sådanne virksomheder arbejder på, er fuldstændig uudnyttede.

Jeg finder det glædeligt, at industrien gennem den politik, regeringen har ført, nu kender sine betingelser de næste 2-3 år. Vi kender omkostningsudviklingen, og vi ved, at mulighederne for dansk industri er bedre end i umiddelbare tider. Den nuværende regering står således ikke alene som en regering, der måtte rydde op efter flere års forfejlet dansk politik. Den står stadig mere som en regering, der tilfører erhvervslivet nye driftsmuligheder, nye ekspansionsmuligheder og ny dynamik, med det meget store håb, at vi atter kan få fuld beskæftigelse her i landet.

Jeg tror, at den omstilling, industrien gennemgår, vil medvirke til at give et bedre liv for de mennesker, der er beskæftiget i den. Jeg er sikker på, at den omskoling og efteruddannelse af en væsentlig del af industriens medarbejdere på alle niveauer, som skal ske, vil medvirke til at gøre tilværelsen mere meningsfyldt for disse mennesker.

Jeg tror også, at der for de mange mennesker, der har uddannet sig til stillinger inden for den offentlige sektor, og som der desværre ikke har været plads til, vil være nye kæmpechancer. Disse veluddannede mennesker vil have mulighed for gennem en rimelig kort omskoling at blive meget gode aktiver for en stor del af industrien. For vi må ikke glemme, at omskoling og efteruddannelse bliver nøgleord i den strukturomstilling, som industrien, ja hele samfundet, skal igennem. Selv nyuddannede ingeniører vil have brug for efteruddannelse, så hurtigt går udviklingen.

Jeg er glad for, at det teknologiske udviklingsprogram er så konkret, som det er, hvad angår tidsfaktoren, og jeg finder, at programmet er meget anvendelsesnært. Vi skal nemlig i gang nu. Vi taler om en udvikling, som er sket, måske ikke her, men så i andre lande

på Jorden. Den internationale økonomiske situation er god for os nu, og vi vil udnytte dette. Jeg synes, at det teknologiske udviklingsprogram er en national opgave. Lad os sammen gå i gang med at løse den opgave, og lad os gøre det her og nu.

Svend Heiselberg (V):

Indledningsvis vil jeg sige ministeren tak for den industripolitiske redegørelse, ministeren har givet folketinget.

Nu kan en industripolitisk redegørelse gives som en snæver fortolkning af en politik vedrørende industrisektorens struktur, eller ministeren kunne have valgt en bred fortolkning, hvor den industripolitiske redegørelse havde omfattet alle de lovgivningsmæssige rammer for industrien.

Ministeren har valgt den mere snævre fortolkning og beskæftiger sig med et område, hvor kun fantasien sætter grænsen – altså hvis folketinget skaber de nødvendige forudsætninger for erhvervslivet, herunder hele industrisektoren. Vi vil opleve, at selv nok så mange teknologiprogrammer vil forringe virkningen, hvis folketinget ikke ved udformningen af den generelle politik gør det muligt for virksomhederne at råde og disponere over den nødvendige finansielle og kvalifikationsmæssige ressourcebaggrund.

Folketinget må gøre sig klart, at teknologisk fornyelse og nye produkter ikke gør det alene. Erhvervslivet skal også kunne sælge produkterne. Det bringer mig til at sige, at det er nødvendigt, at der fortsat føres en stram indkomstpøolitik, at vi garanterer erhvervslivet en stabil kronekurs og en fortsat faldende rente, og at statens underskud ikke forøges eller forsøges begrænset ved at vælte forøgede omkostninger over på erhvervslivet. Erfaringen har vist os, at en sådan politik ikke kalder på nye initiativer og investeringer inden for erhvervslivet.

Vi har behov for, at erhvervslivet løser vores arbejdsløshedsproblemer og dermed er med til at sænke statens udgifter til dagpenge, en post, som udgør ca. 30 mia kr. Men vi må sige til erhvervslivet, at vi ikke kommer med nye udgiftkrævende poster, at vi ikke er indstillet på at hæve selskabsskatten, hvad socialdemokratiet har talt om at gøre. Vi må også arbejde for en positiv ændring af dobbeltbeskatningen, grundskylden, dækningsaf-